

[Poulsgaard]

havde offentliggjort det. Det er jo direktøren selv, der har bestilt den.

Den undersøgelse viser, at man regner skatteindbetalinger fra de ansatte med, man regner moms af de aktiviteter, der er foregået, med, og så når man frem til, at man har et overskud på 23 mio. kr. Men man blæser på anskaffelsessummen på 130 mio. kr. Skulle dette beløb afdrages og forrentes, ville økonomien i Musikhuset være katastrofal. Endvidere glemmer man, at Århus Kommune giver et tilskud på 6,6 mio. kr. Nu er Århus Kommune jo af en pæn stor størrelse, og det er alle de almindelige mennesker i Århus, der skal op med de penge. Det glemmer man, og man får det til at lyde, og Folketingets flertal hopper på den, som om Musikhuset i Århus har givet overskud.

Der blev også snakket om Fiolteatret. Der er aldrig én, der siger, at det kunne jo også være dårlig ledelse, der var skyld i det. Næ, vi skal bare rykke til undsætning. For stor administration og en masse andre ting. Næ, vi skal bare rykke til undsætning.

Man snakker om bibliotekskrise. Jeg har sagt, at det koster hver dansker 300 kr. i bibliotekspenge om året. Så ser man i sin avis, at 16 assistenter fra Frederikshavn bibliotek tager på en tur til Birkerød bibliotek. Hvad skal man med 16 assistenter i Frederikshavn? Det er et vanvittigt stort biblioteksvæsen, vi har fået udbygget i dette land. At man kan sende 16 mennesker fra Frederikshavn til Birkerød, er jo . . . Men det skal man altså bruge penge til. Sådan er det jo.

Jeg synes da nok, at man skulle være glad for mig i stedet for at skælde mig ud, men det er jeg så vant til. Ordførerne har jo fået lov til at stå her og komme med de store kulturelle visioner, store armbevægelser, og hr. Per Stig Møller var helt oppe i skyerne. Der var ikke ret meget om det, vi diskuterer, men der var nogle visioner og åndelige aftryk, blev der sagt. Ja, det er vel også kultur, de, der tager ud til det sydafrikanske generalkonsulat – alle de helte, man har her! – og sætter et håndtryk af derude. Sådan noget er til at brække sig over.

Det, der var det mest fantastiske i hr. Per Stig Møllers tale, var, at folk ikke selv kunne betale for deres kulturaktiviteter, og det blev gentaget. Det er et nyt standpunkt hos De Konservative i de senere år, men det er klart, at med den forbrødring, der er ved at foregå med Socialdemo-

kratiet, passer det som fod i hose. Jeg vil erindre om, at det ikke altid har været konservativ politik. Men all right, man har jo lov til at ændre holdning. Jeg tror bare ikke, de konservative vælgere er helt så vilde med den holdningsændring.

Fru Ingerlise Koefoed var utilfreds med det meste. Enhver forfatter, der har skrevet tre bøger, skal have statsløn ifølge SF's mening. Det ved vi jo. Forfatterskoler, og hvad man ellers vil have i SF. At gøre fru Ingerlise Koefoed fuldstændig tilfreds ville nok være ualmindelig svært, men den slags ting tager man jo alvorligt nogle steder, og det er det, der er så fortvivlende.

Hr. Arne Melchior ville overhovedet ikke diskutere med mig, det var under hans værdighed, og jeg ved ikke, hvad han fik sig selv til at sige. Jeg vil da erindre om, at der var en minister, der rendte rundt i en kendt fugls klædedragt ude i Kastrup for nogle år siden – men det var måske ikke under denne ministers værdighed?

Skulle jeg sige tak til nogen – det ved jeg ikke rigtig om jeg skal, for jeg har ikke ret mange at takke – var det da hr. Helge Sander. Der var lidt logik i det, hr. Helge Sander sagde. Jeg ved ikke, om det var hr. Helge Sander eller hr. Per Stig Møller, der snakkede om kultur og sport. I hvert fald sagde hr. Per Stig Møller, at vi skulle have nutidskunst, for der skulle være noget for enhver generation og alt det dér.

Kulturfremstød og det, at kronprinsen var i Japan, er absolut noget, der gavner Danmark. Men læg lige mærke til, at japanerne ikke vil have det moderne bras. De vil have noget god, gammel, solid kunst derovre, så hvor meget de moderne kunstnere sælger, kan man nok stille sig tvivlende over for.

Det, jeg havde lyst til at sige tak til hr. Helge Sander for, var det, han sagde om Det Kgl. Teater. Det var vel nok rette ord på rette sted.

Vi har været mange steder i dag, og det skal man vel også i en kulturdebat, men da der jo er taletidsbegrænsning herinde, blev jeg ikke helt færdig med mit indlæg, og det måtte jeg altså tage op igen.

Jeg var ved at skælde ud på Danmarks Radio. Det er jo ikke noget nyt, men det er i hvert fald nødvendigt og påkrævet, at det bliver sagt, og det kan ikke siges for tit. Når man lukker op for radioen, hvad er det så, man hører? Man får